

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izim i nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kelnana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenskim pravnikom.

Na Dunaji, 7. februarja.

Dosti pritožeb je že bilo slišati, da se v slovenskih pokrajinah nastavlja taki justični uradniki, ki neso zmožni slovenski uradovati, dasi, kadar prosijo za službe, dokazujejo s spričevali znanje slovenskega jezika. Pri razpisu služeb se res zahteva znanje našega jezika in justično ministerstvo ne nastavlja v slovenskih pokrajinah taci uradnikov, ki se ne izkažejo, da so zmožni slovenščine, pa v koliko so jo zmožni, to ni dokazano in ministerstvo se mora zanašati na priložena šolska ali druga spričevala. To pa nikakor ne zadostuje, kajti kak „genügend“ dijak na gimnaziji in pri maturi že ulovi, če pa se pozneje ne briga za slovenščino in se sam ne uri in briga za juridično slovensko terminologijo, ne more uradovati slovenski, ko bi tudi imel dobro voljo. Trebalo bi torej, da bi se na vseučiliščih nekaj juridičnih predmetov slovenski predavalo, kar se je že pogostem poudarjalo in zahtevalo. V dokaz jezikovega znanja pa bi le služilo, ko bi se iz nekaterih praktičnih predmetov pravniki pri izpitih izpraševalo v slovenskem jeziku.

Pravosodni minister, kateri je tudi čutil, da privatna spričevala ne dokazujejo dovoljznega znanja kacega jezika, izrekel je že začetkom lanskega leta deželni nadsodnji v Gradci svojo željo, da naj skrbi, da se tisti kandidatje, ki to žele, izprašujejo v slovenskem jeziku in tako dokažejo zmožnost za slovensko uradovanje.

Ker dozda ni bilo slišati, da bi se kak kandidat bil oglasil za izpite v slovenskem jeziku, ne morem si tega drugače tolmačiti, kakor da omenjeni ministerski ukaz ni znan našim pravnikom. Zato ga tukaj priobčim:

J. M. Erlass 8. März 1884. Z. 18494.

Da es für die Justizverwaltung von grosser Wichtigkeit ist zu erfahren, ob die Bewerber um richterliche Stellen die zur Geschäftsführung erforderlichen Sprachkenntnisse besitzen und da Privatzeugnisse hierüber häufig keine vollständige Beruhigung gewären, so wird das l.— ersucht, dafür zu sorgen, dass mit Candidaten, welche die Richteramtprüfung zum Theile auch in der slove-

nischen Sprache abzulegen begehren, nach der Bestimmung der §. 20. lit. d) der kaiserl. Verordnung vom 10. Oktober 1854 R. G. Bl. Nr. 262 vorgegangen werde, wobei es das Justizministerium der Einsicht der Prüfungskommission anheimstellen muss, die Fragen und die schriftlichen Elaborate in solcher Weise auf die deutsche und slovenische Sprache zu verteilen, dass über die zur Geschäftsführung erforderlichen Sprachkenntnisse ein verlässliches Zeugnis ausgestellt werden könne.

Komisija za izpraševanje taci slovenskih kandidatov se bode morala pri Ljubljanski deželni sodnji sestaviti, kar je tem prej pričakovati, ker je nadsodnjiški svetovalec g. Kočevar slovenskega jezika popolnem zmožen, da vodi izpraševalno komisijo.

Naši pravniki naj bi se oglašali v obilnem številu k izpitom v slovenskem jeziku, kajti kdor se bo izkazal s takim spričevalom, ima seveda prednost pred drugimi prosilci.

Še na to bi opozarjal gg. praktikante in avskultante na Kranjskem, da naj ne prezirajo kompetenc v okrožji Celjske okrožne sodnije, kjer se vsekdar zahteva znanje slovenskega jezika.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. februarja.

Nekateri levičarski listi že govore, kake posledice bode imela nejednost desnice **državnega zbora**, ki se je pokazala pri debati o urejenji duhovske plače. Mi tem vestim nikake važnosti ne pripis jemo, ker vemo, da se v važnih zadevah desničarji vselej radi udajo vladi, majhne poraze pa ta lahko prenaša, kakor smo se že večkrat prepričali. Debata o pristojbinskeji noveli bode nas najbrže poučila, kako jedini so desničarji, kadar je treba vladi dovoliti kake večje vsote. — Ker je grof Henrik Clam Martinic objavil budgetnemu odseku, da ne more več zaradi slabega zdravja prevzeti glavnega poročila za budget, je odsek izvolil poslanca Matuša glavnim poročevalcem.

Nemci na **Ceskem** so hoteli ustanoviti nemško osrednjo kmetijsko zvezo, katera bi bila imela namen delati konkurenco česckemu kulturnemu совету in spodkopavati ga. Ta svet bi Nemci najrajši uni-

čili, od kar nemajo večine v njem. Namestništvo je pa prepovedalo osnovo omenjene zveze.

Vnanje države.

Carski ukaz na senat ukazuje spremembo pravilnika **ruskega** carskega doma in določuje sledeče: 1. Kot veliki knezi, velike kneginje in carske visokosti smatrajo se sinovi, bratje, hčere, sestre in unuki carjevi neposredno po moškem rodu; prauniki po moškem rodu pa veljajo za visokosti, kneze in kneginje carske krvi. 2. Pod neposrednim nadzorstvom carja pregleda naj se pravilnik carske rodbine s 5. aprila 1797. leta, in v to svrhu nastavi posebna komisija.

Mej **Italijo** in **Anglijo** vrše se dogovori, da bi Italija pomagala Angliji v Sudanu. Ali se je že doseglo v tem popolno sporazumljenje, še do zdaj nemamo poročila. Kakor se govori, je vendar večina italijanskih ministrov za to, da se Angliji pomaga. Sedaj gre samo za to, kako povračilo naj Italija dobi za pomoč. V Italiji delajo se priprave, da se odpošljejo nove čete v Afriko, ako bode treba. Turčiji, kakor smo že povedali, italijanska ekspedicija ni po volji. Sedaj je zaukazala egiptovski vladi, da naj objavi prebivalcem onih krajev, katere so zasedli italijanski vojaki, da ne bode nikdar dovolila, da bi se ti kraji odstopili Italiji.

V Parizu so **anarhisti** nameravali sklicati velik anarhistični meeting. Policija je pa zaprla 25 anarhističnih vodij, ki so imeli shod, na katerem so se posvetovali o pripravah za ta anarhistični tabor. Vsled tega bode najbrž izostal ta meeting.

Vsi angleški listi prinašajo dolge članke o **sudan** **k** **j** ekspediciji in padu Kartuma. Iz vseh se vidi, kako veliko pobitost je napravila ta vest na Angleškem. Po Londonu se je že v četrtek jutraj širila vest, da so po noči prišla neugodna poročila iz Sudana. Ob 10. uri objavila je posebna izdaja časopisa „Daily Telegraph“, da je pal Kartum in Gordon ujet. Mnogi so dvojili, da bi to bilo res, dokler ni tega objavilo vojno ministerstvo. To je napravila tem večji utis, ker se je pričakovalo, da bode Gordon kmalu osvobojen. Kak učinek je napravil pad Kartuma razvidi se iz sledečih izjav raznih listov. „Times“ začenja uvodni članek tako le: „Pad Kartuma napravil je tak strah, kakeršnega še ne pomni sedanji rod. Besede ne morejo dostojno izraziti, kak strah, pobitost in nevol o je napravil ta rezultat napačne državne modrosti. Celo največji optimisti uvidijo, da smo v tej igri bili vse zastavili in zgubili. Vsak čuti, da pad Kartuma mnogo več pomeni, kakor zguba kake bitve, uničenje kake garnizije, ali celo zgubo junaškega vojaka, ki je čast dežele tako dolgo branil proti močnejšemu sovraž-

LISTEK.

Pripovedka o Hudičevji gori.

(Spisal Bret Harte; poslovenil A. B.)

Dalje

Bilo je jasno in prijetno jutro. Pred odhodom je oče José v kapeli mašo bral in klical na pomoč svetega Ignacija zoper vse mogoče nevarnosti, posebno pa zoper medvede, ki so kakor v starih časih ogenj bljuvajoči zmaji, vidno silno sovražili sveto cerkev.

Ko so tako šli naprej po ozkeji dolini, skakale so lepe ptičice od veje do veje in melanholične prepelece so svoje najživahnejše pesni prepevale v jelšah. Z vrbami ovenčani potoki so jeli muzikalično mrmrati in visoka trava v gorskih rebrih se je šepetaje nagibala sem ter tja. Ko so prišli v ožje doline in jarke, stezale so goste mase temnozelenih borovcev in smerek svoje vrhove proti nebu in madronovo drevo jim je od časa do časa svoje bagrene jagode streslo pred noge.

Kadar so lezli na strmoglavne višine, pobral je oče José časih košček kovinastega kamena, ki je njegovej domišljiji pripovedoval o strahovitih vul-

kanskih bljuvanjih in pretečih potresih. Za menj vednostno oko gonjača Ignacija imeli so ti koščki še strašnejšo pomembo in dva ali trikrat je s pomemljivim obrazom povohal po zraku in izrekel, da po žveplu diši. Na ta način je minil prvi dan njihovega potovanja in zvečer so se utaborili, ne da bi bili kak pagansk obraz srečali.

To noč se je zgodilo, da se je sovražnik duš Ignaciju v groznej postavi prikazal. Odtegnil se je bil nekoliko v stran od taborišča in mej molitvijo premišljujoč klečal, ko nenadoma ugleda največjega sovražnika človeštva v podobi velikanskega medveda. Hudobni duh sedel je ravno pred njim na zadnjih nogah, sprednje tace ravno pod svojim črnim gobcem križaje. Ker je bistroumni gonjač takoj izprevidel, da se je oni le za tega delj tako ustopil, da bi se norčeval iz njegove pobožnosti, polastila se je vrlega moža jeza. Precej je zgrabil puško, zamižal in ustrelil.

Ko je po strahu, s katerim ga je bil navdal silni pok, zopet k sebi prišel, o prikazni ni bilo ni duha ni sluha. Pater José, od hrupa vzbujen, je takoj hitel na mesto, a le za to, da bi gonjača ozmerjal, da trati smodnik in svinec v boji, v katerem bi bil jeden sam „ave“ zadostoval, da bi

zmagal. Koliko pa je sicer verjel o Ignacijevi dogodbi, to ni znano, ali v spomin tega dogodjaja nazvali so to mesto po lepi stari kalifornski navadi: „La canada de la tentacion del pio muletero“ ali „soteska, kjer je pobožnega gonjača hudič izkušal“. To ime je ta okraj ohranil do današnjega dne.

Naslednje jutro dospela je družba, prišedši skozi ozko grapo, v dolgo brezsenčno dolino, kjer je bilo vse velo in sežgano od neusmiljenega solnca. Najskrajnejša meja te doline izgubljevala se je v nizkem meglenem gorovji, ki je delalo nekako neprodorno ograjo zoper ostri sever, ako si je gledal iz onega konca. Najvišjega vrha tega silnega zidu se je ravno ta trenotek dotikal mrenast oblak, ki se je kakor zastava sem ter tja pregibal.

Oče José je opazoval ogromno goro v strahu in čudenji. Vsled čudne naključbe zinil je gonjač jedino besedo „diablo!“

Globokeje in globokeje prodiraje v dolino so kmalu jeli pogrešati prijetnega življenja in priljudnih jek, ki so jih doslej spremljevale. Bilo je, kakor bi jim neznanske razpoke v izsušenih tleh kot žejni gobci zijali nasproti. Le zdaj pa zdaj je kaka verica šnila s tal ter pred mulami, kraguljice imejočimi, ravno tako skrivnostno zopet izginila. Siv

niku. To je deductio ad absurdum cele politike, katastrofa, ki ne napravlja le silnih skrbi za naše razstresene čete, ampak more še rušiti mir v najbolj oddaljenih krajih države. "Pall Mall Gazette" prinaša sledeče podrobnosti: "To vest prinesel je najprej v Metammeh nek sel, kateri je z otoka, na katerem so se razbili Wilsonovi parniki prišel čez vodo na breg in peš šel v Gubat, katerega so takoj poslali skozi puščavo k lordu Wolseley-u. Kmalu potem priplul je polkovnik Stuart Wortley, kateri je spremljal Sir Charles Wilsona v Kartumu, v majhnem čolniku z daljšimi podrobnostmi, in na to je takoj odšel drugi sel v Korti. Na potu čez Gakdul in Abukleo moralo je biti jako mirno, kajti prišla sta oba sela brez posbega spremstva v Korti. A pomisliti je treba, da tedaj vest o padu Kartuma še ni bila po teh krajih znana, a se je kmalu potem hitro raznesla po vsem Sudanu, ter je mnogo prej nam prijaznih rodov pridružilo se sovražniku. Misli se, da je poslednji sel odšel 31. januarja iz Gubata in 3. februarja šel skozi Gakdul. Tedaj je moral biti Sir Redvers Buller z dvema polkoma v Gakdulu v jako dobrih postojankah, dobro preskrbljen z živežem in vodo. Pri posamičnih družih studencih so pa bili mali oddelki vojakov. V Metamehu so bili Arabi in so s streljanjem topov pozdravili pad Kartuma. Verojetno je, da Angleži napadejo Metammeh, kadar pridejo podkrepljenja, ki so sedaj v Gakdulu. Ker je Wilson s tremi parniki odplul proti Kartumu, in ni mogel z nobenim odposlati poročila v Gubat, ko sta se mu dva potopila, moral se mu je že jeden potopiti, ko je plul proti Kartumu, ker je lahko mogoče, kajti voda je plitva. Vse pote v Kartumu so bili zasedli močni oddelki sovražnikov in od obeh bregov so streljali na parnike. Pri Halfiyehu so bili ustajniki nastavili štiri Kruppove topove. Ravno tako se je Wilson kmalu prepričal, da je Omdurman že v sovražnikovih rokah. Angleži so s svojimi parniki vedno dalje prodirali, in ko so se približali Kartumu, so se preverili, da je mesto v sovražnikovih rokah, kajti garnizija je začela nanje streljati in nobenih zastav ni bilo videti. Morali so se vrniti. Ko so se odmaknili toliko od mesta, da jih ni doseglo streljanje iz topov, začeli so poizvedovati po Gordonovej osodi." "St. James Gazette" misli, da bi nobena zahteva ne bila prevelika, katero bi Mahdi stavil, da izpusti Gordona. "Standard" pravi, da bi povrat angleške ekspedicije utegnil biti osodepolen. "Daily News" pa pravi, da se narodna nesreča more popraviti le z narodno odločnostjo. Vprašanje je samo, ali se bode general Wolseley, ki je 2000 kilometrov oddaljen od Spodnjega Egipta mogel tako dolgo držati, da pride pomoč. Po poročilih iz Kajire in Aleksandrije je vest o padu Kartuma jako peveksala mej tamošnjimi prebivalci jezo na Angleže in bati se je neredov. Angleška okupacijska vojska se bode najbrž morala povekšati. Kake posledice bode imel pad Kartuma, se ne more vedeti. Mej mahomedanskim svetom bode gotovo nastalo neko vrenje. Francozi se boje, da bi ne navstala, kaka ustaja v severnej Afriki. Da pa nevarnost ne postane prevelika, hoče Anglija energično postopati. Zaukazala je Wolseleyu z vso energijo nadaljevati vojevanje, dokler ne zatre ustaje, naj bode že Gordon živ ali mrtev.

Dopisi.

Iz Crnomlja 8. februarja. [Izv. dop.] Kratek je letos pustni čas in vsak mora hiteti, da svoj program pod streho spravi; zaročenca morata skrbeti, da se hitro poroka vrši; zabava nad zabavo mora se vrstiti, da vsako društvo s svojimi veseljami pride na vrsto.

Tudi tukajšnja Čitalnica je letos zopet s prekrasno plesno zabavo Vodnika častila. Priredila je

volk je, kaj malo zmeneč se za nje, ravno pred njimi korakal. Ali kamor koli je oče José obrnil iskajoče oko, povsod mu je obzorje omejeval ogromni gorski vehkan. Iz suhe, vele in nerodovitne doline vzdigoval se je na videz v čvrsto, rodovitno življenje. Temne otle sence razprostirale so se mu v znožji; silne pečine štrlele so stopnjasto iz njegove srede in na obeh straneh širili so se velikaški črni griči kakor silne korenine veličastnega drevesa.

Živahna domišljija Španjčeva obljudila je vsa ta gorstva z mogočnim in umnim plemenom divjakov in v prihodnost gledaje je že videl, kako je najvišji gorski vrh previševal velikanski križ. Po vsem drugačna pa so bila čutila gonjačeva; on je videl v tej strahovitej samoti same ogenj bljuvajoče zmaje, sine medvede in vratolomna pota. Novoizpreobnena, Conception in Incarnation, ki sta pohlevno jezdila poleg patra, videla sta morebiti v tej okolici gotova razodenja iz njeginega prejšnjega, ušoda vladajočega bajestovja.

Ko se je znočilo, prišli so bili gori v vznožje. Padre José je razjahal svojo mulo, bral brevir in zazvonil s svojim zvoncem, ki naj bi pagane iz okolice priklical, da bi prišli in sveto vero vsprejeli. Odmevi temnih gorâ krog in krog so prestregli po-

tudi več družih vesellic in maskarado. Najbližja sosednja Čitalnica v Dobličah je tudi dve pustni zabavi imela; in tako bode kmalu pustni čas minul. Pri vsem tem pa se vendar še veselimo na zadnji pustni dan. Kako bi se tudi ne veselili, če pomislimo, da se bomo v ta dan zopet po dolenski železnici vozili: prižvižgal bo namreč lokomotiv čez Rodinski breg; na postaji v Črnomlju bodo potniki z dobrim vinom, pivom in jedili okrepčali se in se potem dalje peljali proti Metliškememu mostu in tja čez Kolpo na hrvaško stran in zopet z Bogom za — celo leto. Ah! ti lepi zlati čas!

Nesmo se motili, ko smo Wawrečki pri odhodu zavpili: „Adieu auf Nimmerwiedersehen!“ in ko smo rekli, da dohajajo nam prijazni somišljeniki. Kolikor smo do sedaj novih gospodov dobili, moramo zares zadovoljni biti: so blage in mirne čudi in lepega in možatega ponašanja, zatorej dobro došli!

Zima je hudo pritiskala in nam prav obilno ledu naredila — tudi korist za pivovarje! Sedaj je ponehala in ni se nam več hudega mraza nadejati, posebno tukaj na Belokranjskem ne, kjer je taisto proti severu močno z gorami obvarovano, in tako imamo mi zmiraj za je ino suknjo gorkejši čas, nego n. pr. Kočevci, kjer navadno notri do sv. Jurja in še dalje topla zimska suknja človeška pleča pokriva, dočim mi že tukaj polečeni hodimo in cveteče črešnje in bruske gledamo. Bog daj samo obilnega sadu!

Iz Celjskega okraja 7. februarja. [Izv. dop.] Veselica v Št. Juriji na južni železnici, katero so bili priredili na Svečnico tržani, se je v vsakem oziru izvrstno obnesla. Kar nas je prav prijetno iznenadilo in razveselilo je bilo to, da so tržani v tem slučaju odločno pokazali svojo narodnost, kajti k veselici so se razpošiljale slovenska vabila. Veselica sama bila je od tržanov, kakor tudi od zunanjih gostov tako mnogobrojno obiskana, da je bilo v veliki dvorani g. Neudl-na za vso gospodo premalo prostora.

Celjski Slovenci so bili poslali k tej veselici lep kontingent, kajti prišlo jih je bilo 14 in tudi iz Šmarja nas je bilo počastilo 8 odličnih gostov. V začetku smo ugibali, kaj je privabilo ta dan k veselici toliko zunanje gospode, pa kmalu smo zvedeli, da so prišli posebno zaradi novega mešanega pevskega zbora, katerega je sestavil starosta slovenskih skladateljev, preblagi g. dr. Gustav Ipavic. Razen tega pa slovi trg Št. Jurij že dolgo daleč okoli, da ima lepo število prav odličnih in ljubeznjivih slovenskih dam in kdor se hoče v narodnih krogih in pri plesih tudi s slovenskimi damami prijetno zabavati, ta naj obiskuje veselice v Št. Juriji, kjer se bode prepričal, kako socialno življenje tudi v narodnem dlu lahko izvrstno napreduje. Veselica je bila prav živahna in prijetna in niti najmanjša stvar ni kalila prijetne zabave, navdušenja in veselja.

Omeniti moramo pa posebno petje pod izvrstnim vodstvom g. dra. G. Ipavca.

Z moškimi četverspevi bili smo, akoravno so gg. pevci v prvič javno nastopili, prav zadovoljni in vsaka pesen se je morala ponavljati. Še bolj so nam pa dopadali mešani zbori, kateri so se tudi morali ponavljati; nepopisljivo navdušenje in veselje pa je navstalo pri prednašanji zadnje pesni mešanega zbora.

božno povabilo ter je od časa do časa ponavljali, a noben nevernik se ta večer ni prikazal.

Tudi gonjač takrat ni bil moten v svojej pobožnosti, da i je po neje trdil, da je zaničljiv smeh zadonel od gorske stene sem, ko je oče José končal svojo molitev. A pater José se od te napovedi bližnjih sovraštov hudicevih ni dal uplašiti, temveč na kratko a krepko je razložil svojemu spremstvu, da namerava o prvem svita dneva začeti na goro lesti; in res je bil na lednje jutro pred solnčnim vzhodom že v sedlu ter načeloval vlaku.

Pot je bila na mnogih mestih težavna in opasna. Velike skale so čestokrat zapirale pot in čez nekoliko ur so bili prisiljeni, svoje mule pustiti v majhni globeli in peš pot nadaljevati. Oče José takega truda ni bil vajen in je moral čestokrat postati, da si je pot otrl raz suhi obraz.

Ko se je dan naprej pomaknil, polastilo se je popotnikov čudno molčanje. Razven priličnega skakljanja kake verice ali šumenja v gošči ni bilo nikjer znamenja življenja. Od časa do časa opazili so na pol človeški utis medvedove tace, in Ignacio je vselej zaradi tega s svetim strahom narečil znamenja svetega križa. Časih je nekaj kanilo raz skalo in se bliže opazovano pokazalo kot oljnata, smo-

Ta pesen „Lahko noč“ je menda najnovejša skladba g. dra. Ipavca in v resnici pravi biser. Pri tej pesni smo se zopet prepričali, da g. dr. Ipavic udihne vsaki pesni poseben naroden duh, in da si je skladba silno težka, umetna in komplicirana, se je pela vendar tako izborno, točno in ubrano, da se je morala štirikrat peti.

Pri tej pesni se je posebno odlikoval tenorist g. Lavrič. Ta gospod ima posebno lep močan in visok glas in Šentjurčanom čestitamo, da so dobili tako dobrega tenorista.

S posebnim dopadanjem in občudovanjem opazovali smo ženski zbor v prehodih in lepem nijansirani iz pijano v pianissimo in forte. Vse to pa je dokazovalo, kako spretno in skrbno je vodil in v 14 dneh izvežbal g. dr. Ipavic mladi pevski zbor. V tako kratkem času doseže to pač le tak mojster, kakoršen je g. dr. Ipavic. Njegov trud se je ta večer s pohvalo in srčnim priznanjem obilno poplačal. K temu prvemu in velikemu vspehu čestitamo mešanemu zboru, posebno pa g. dru. Ipavcu, damam in vsem Šentjurčanom iz vsega srca in upamo, da jih bo to spodbujalo k nadaljevanju, ob enem pa želimo, da bi kmalu zopet kaj takega slišali! Prepričani smo tudi, da bi gosp. dr. Ipavic veliko uslugo storil, ko bi to svojo najnovejšo krasno skladbo za mešani zbor dal „Glasbeni Matici“, ali pa poklonil drugim večjim slovenskim pevskim zborom; kakor so v Ljubljani, v Ptuiju, v Rudolfovem, Trstu in Gorici.

Za Šent Jurij je posebno važno in neprecenljivo, da so si tržani osnovali pevski zbor, katerega menda dozdaj še nikoli neso imeli; pri vsem tem ima največ zasluge g. dr. Ipavic, kateri je se ve da duša celej stvari, in mi ta korak z velikim veseljem pozdravljamo.

Sploh pa slovensko petje v Celjskem okraju, izimši mesto Celje, v novejšem času dobro napreduje, kajti pred par leti ustanovil se je v Žavcu moški pevski zbor, kateri prav dobro napreduje, letos so osnovali Šentjurčani mešani zbor in v nedeljo 8. februarja je imela tudi Čitalnica v Šmarji lepo veselico s petjem in plesom. To vse kaže občni napredek. Obžalovati pa moramo, da ravno v Celji vlada glede slovenskega petja nekaka letargija, dasiravno imajo Celjski Slovenci, kakor smo videli pri javnih koncertih leta 1879. pri „Levu“ in pri pogrebu dra. Kočevarja, nad 20 dobrih pevcev. Tedaj, Celjani, posnemajte sosede!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 7. februarja.

Navzočnih 21 mestnih odbornikov. Poverjevalcema zapisnika imenujeta se gg. Ledenik in Žužek. Gospod župan naznanja, da je c. kr. deželna vlada naznanila magistratu, da sklepom kranjske hranilnice zaradi ustanovitve nemške deške ljudske šole in zidanja cenih delavskih hiš ni pritrnila.

4. t. m. je g. župan telegrafično čestital preuzvišenemu vladiki Strossmayerju o priliki njegovega sedemdesetega rojstnega dne kot častnemu meščanu Ljubljanskemu (Dobro! Dobro!)

Umrli trgovec g. Matija Gregorič volil je revežem Ljubljanskim 200 gld. G. župan pravi, da

lasta mokrina, ki je izpuhtivala grd žveplen duh. — Ko so dospeli skoro do vrha, šel je previdni Ignacio tiho malo v stran, da bi poiskal pripraven prostorček za utaborenje, in mej tem ko je on delal priprave za večerjo, stopal je sveti padre sam v goro. Nikdar nobeden ni menj previdno skrbel za varnost. Ne opazivši, da je gonjač ubegnil, šel je oče José, v pobožna premišljevanja utopljen, mehanično dalje, in dospelši na vrhunec ulegel se je na tla in na vse strani razmotrival deželo.

Pod njim je ležala dolina poleg doline, in izgubljemale so se jedna v drugi kakor mirna notranja jezera, dokler neso na jugu izginile izpred oči. Proti zahodu prikrivalo mu je daljno gorovje senčno canado (sotesko), v kateri je misija San Pablo skrita ležala. V še večji daljavi razprostiralo se je tiho morje, zavito v meglen oblak, ki se je skozi uhod plazil v zaton in se gost in neprodoren valil médenj in severnovzhodno pokrajino; ista megla je zakrivala gori vznožje in daljni razgled. Od časa do časa se je mrenasto zagrinjalo pretrgalo ter podalo skrivaj krasan pogled na mogočne reke, dolga pogorja in valovito, z bogatim ovsom pokrito nižavo — vse kopajoče se v žaru zahajajočega solnca.

(Dalje prih.)

mu bode Ljubljansko prebivalstvo ohranilo blag spomin in želi, da bi ranjki našel mnogo posnemalcev.

Gospa udova Julija Rudeževa doposlala je pismo, v katerem se mestnemu zastopu zahvaljuje za venec, položen pokojnemu Dragotinu Rudežu na krsto.

Mestni občini Trst in Gradec doposlali sta proračuna za leto 1885.

Namesto izstopivšega g. dra. Derča izvolijo se potem: V policijski odsek: g. Henrik Ničman; v šolski odsek: g. Alfred Ledenik; v vodovodni odsek: g. Henrik Ničman; v c. kr. mestni šolski svet: g. dr. Ivan Tavčar; v klavnično ravnateljstvo: g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški.

V imenu stavbenega odseka poroča odbornik Murnik o stavbeni črti za novo hišo „Pri zaponi“ v Šelenburgovih ulicah. G. Schober, kot zastopnik novega posestnika Petra Schaimerja, želi, da bi šla črta od ogla kazinskega poslopja do ogla g. Zupančičeve hiše. Poročevalec nasvetuje, naj se temu pritrdi. Po kratki debati obvelja ta črta.

V imenu stavbenega odseka poroča g. Murnik o Nikolaja Ronerja prizivu gledé gradnje njegove hiše na Emonski cesti. Mestni magistrat je namreč Ronerju naročil, da ima ostali del nekaj Kožubarjove hiše podreti, a g. Roner se temu protivi, ker se ni pri določitvi stavbene črte za to zavezal. Stavbeni odsek nasvetuje, da se priziv usliši, čemur mestni zbor pritrdi.

Odbornik g. Žužek poroča o načrtu, po katerem naj bi se preložila Gruberjeva cesta. Poročevalec nasvetuje, da se po g. inženjerju Valku izdelani načrt izroči mestnemu magistratu v poročanje, inženjerju Valku pa nakaže za izdelovanje načrta 885 gld. 35 kr.

Odbornik dr. Tavčar pravi, da je črtež, katerega izpeljava bi stala 25.000 gld., predrag in nikakor v razmerji s koristjo, katero bi imelo mesto ko bi se ta cesta preložila. Kakor advokati, tako so tudi inženjerji različnega mnenja, zdi se mu tedaj potrebno, da se povprašajo, predno bi se imel črtež izvršiti, še drugi in v prvi vrsti mestni inženjerji. Saj ni treba tolikanj poprav in škarp. Sploh pa je plačilo za načrt jako drago. Za toliko denarja bi se plačal mestni inženjer za vse leto in gledalo bi se bilo lahko, da bi se bil postavil nižji tarif. Dr. Tavčar končno predlaga, ker je nujno potrebno, da se kaj stori, da se mestnemu stavbenemu uradu naroči, da predloži, kakor hitro mogoče, načrt o popravu te ceste, ki pa bi ne presegal 5000 gld.

Odbornik g. Kušar vpraša, je li mestni zbor storil že kak sklep o preložitvi te ceste.

Župan Grasselli odgovarja, da se je večkrat že v magistratnem odseku poudarjalo, da treba zaradi pogostih nesreč preložiti to cesto. Konkretnega sklepa o tej zadevi pa ni. V magistratnem odseku se je mislilo, da bi preložitve stala le par tisočakov, na 25.000 gld. pa ni nihče mislil. Ker mestnim inženjerjem ni bilo možno izvršiti hitro načrta, naročilo se je to g. Valku, ki pa ni računal po običajnem ceniku, ampak ceneje. Načrt, dasi sedaj ni izvršljiv, je vendar precejšnje vrednosti. Sploh pa je k vsaki prenapredbi te ceste treba priprave deželne vlade in glavnega odbora za ošušnje barja.

Poročevalec Žužek opomni, da g. Valka ni mogel napraviti drugega načrta, nego predloženega. Najboljše, da se stori kaj temeljitega, ali pa nič.

Odbornik Ničman vpraša, ne bi bilo bolje, da se kupi hiša „pri Sokolu“.

Odbornik g. Gogala se čudi, da je bila prej tolika nujnost za črtež, da se je naročil, predno sta se vrnila mestna inženjerja, zdaj pa se nič ne mudi in se lahko čaka.

Poročevalec g. Žužek odgovarja, da se je pogajalo s posestnico hiše „pri Sokolu“, da je pa zahtevala 16.000 gld. A ko bi se to posestvo tudi kupilo, ne bi bilo za uravnavo Gruberjeve ceste še nič storjenega.

Pri glasovanju vzprejme se predlog g. dr. Tavčarja in potem javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Priznanje.) Okrajni sodnik v Marnbregu g. J. Forstner dobil je povodom svojega umirovljenja naslov in značaj deželne sodnije svetnika.

— (Gosp. Šuman), ravnatelj gimnazije Ljubljanske se pripelje prihodnjo soboto popoldne ob 6. uri v Ljubljano.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je Görnerjeva poslovenjena veseloigra „Srečen oče“. Ta igra ima veliko jako humorističnih

prizorov in živahno dejanje, mora torej napraviti dober utis, ako se le nekoč gladko predstavlja. Igralo pa se je včeraj izvrstno, kajti vse glavne vloge bile so v dobrih rokah. Pred vsem pohvaliti nam je g. Gorazda, ki je starino Petrovca tako izborno predstavljal in pokazal, da ima jednako nadarjenost in spretnost, kakor za junaške, tako za smešne vloge. Isto tako sta vrlo igrala gg. Danilo (Lahkač) in Petrič (Rožnikar). Izmej dam pa je najbolje pogodila svojo ulogo gospodična Vrtnikova (Klara), potem pa gospodična Zvonarjeva (Adela). Gledališče bilo je slabo obiskano, a občinstvo je z obilnim priznanjem odlikovalo glavne predstavitelje in izražala se je želja, da bi se ta igra kmalu zopet predstavljala.

— (Akad. dr. „Slovenija“ na Dunaji) napravi 12. t. m. v odhodnico g. ravnatelju J. Šumanu slavnosten večer. Lokal: VI. Rablg. 8. Puchtl's Restaur. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Vabilo na špehovko,) katero pripravijo pevci Ljubljanske čitalnice na debeli četrtek, to je 12. svečana 1885 v zgornjih društvenih prostorih. Vspored: 1. Kralj Vondra XXVI. ali žalostni konec vesele pojedine ali strašna osveta. Velika romantično-heroično-tragična opera v treh dejanjih. — Zložil J. Illner, poslovenil J. Illonovič. 2. Enrico Caravaccio: Veliki koncert za violon sè spremljevanjem glasovirja in orkestra — igra svetovno znani umetnik Z. Didldudladaj. 3. Srečko Stegnar: „Naš mešani zbor“, šesteroglasni zbor za sopran, alt, tenor in bas — poje mešani zbor v kustumih. 4. Jurček Seffenčkov: „Pustni potpourri“, pri katerem se producirajo prvi umetniki iz Vranjega sela. Klavir-orkester zvršuje iz posebne prijaznosti gosp. vitez Ohm-Janušowski. II. Loterija. III. Ples. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ustopnina za čitalnične ude in „Sokole“ 50 kr., z rodbino 1. gld., za neude 1 gl., z rodbino 2 gld. K tej veselici vabi prav uljudno vse prijatelje pevcev i petja

čitalničnega pevskega zbora odbor.

— („Ljudske knjižnice“) katero izdajata L. Kordeš in J. Leon v Mariboru, izšel je 3. snopič, v katerem je nadaljevanje in konec povesti „Zlata vas“. Cena posamičnemu snopiču je brez poštnine samo 6 krajcarjev, torej si „Ljudsko knjižnico“ vsakdo lahko omisli.

— (Gosp. Avgust Kermavner,) stanujoč v Št. Vidu nad Ljubljano, izdeluje prav lepe portrete s kredo. Sodeč po lepo izvršenih podobah nam osobno znanih oseb, opozarjamo narodnjake na nadobudnega umetelnika-domačina, da mu naklonijo dela in tako pripomorejo k napredku in k razvoju narodne naše umetelnosti.

— (Profesor — zblaznel.) V Gradci in po vsej Štajerskej dobro znani vseučilišni profesor Graške medicinične fakultete dr. Zinni je zblaznel. Nesrečnega profesorja, kateri je veljal za izvrstnega zdravnika zlasti otroških bolezni, polastila se je blaznost v Marsiliji, kjer se je na zabavnem potovanju mudil nekaj dni.

— (Ogenj.) Danes popoldne ob 2. uri začelo je goreti v dimniku neke hiše v Špitalskih ulicah, a ogenj so hkratu udušili.

— (Včerajšnji mesečni somenj) ni bil posebno dobro obiskan. Tujih kupcev bilo je malo. Živine prignalo se je na somenj: 240 konj, 330 volov, 245 krav in 28 telet.

— (Pri sv. Kunigundi nad Pohorji) čutil se je nedeljo 8. t. m. ob 5. uri zgodaj precej močan potres, trajajoč kach 8 sekund. Odpiral je mej drugim s čabli in klini trdo zabita okna, ter čable in kline izsnemal. Od kod je prišel in kam je šel, pa mi Pohorci ne vemo tako natančno preračunati, ko drugi.

— (Vabilo na maskarado,) katero priredi Kamniška čitalnica v soboto zvečer dne 14. svečana 1885. I. Maskam je dovoljen ustop brezplačno. Za nemaskirane ude in neude ustopnina navadna. Začetek ob pol 8. uri.

— (Vabilo k maskaradi,) katero napravi čitalnica v Ilirski Bistrici v nedeljo 15. febr. 1885. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 40 kr., z rodbino 60 kr., za neude 60 kr., z rodbino 1 gl. Ustopnina za posamezne maske 20 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. februvarja. Zakon o Kongruji v tretjem branji vsprejet. Potem začne debata pristojbinske novele. Obreza upisan za novelo,

dal se je po sklepu slovenskih poslancev izbrsati, ker vlada na spomenico ni odgovorila.

Pariz 10. februvarja. Včeraj na večer prišla je tolpa obstoječa iz sto mladih dečakov v Rue Lafayette, razdrobila v izložbi nekega orožarja šipe, ter se polastila nekoliko pušek in revolverjev. Več razgrajalcev in osemnajstletnega kolovodjo prijelo je redarstvo. Na boulevardu Poissoniere razbili so razgrajalci šipe pri izložbi nekega optika. Izmej zaseženih pridržalo se jih je trideset v zaporu. O polunoci bil je zopet mir.

Razne vesti.

* (Direktni davki v Avstriji 1884. l.)	
vrgli so 98,961.316 gld. in sicer	
zemljarina	33,557.777 gld.
hišni davek	26,506.319 „
5% davek od najemnine davka	
prostitih poslopij	1,465.181 „
obrutarina	10,605.559 „
dohodarina	25,754.353 „
terjalne pristojbine	741.664 „
obresti od zaostalih davkov	330.463 „
torej vkupe	98,961.316 gld.
Proti državnemu proračunu	96,092.000 „

uplačali so minulo leto avstrijski davkoplačevalci tostran Litve . . . 2,869.316 gld. samo v državnih davkih brez deželnih doklad več, nego je veleval finančni zakon za preteklo leto.

* (Urednik „Kikerikija“ v blaznici.) O. F. Berg, znani dramatični pisatelj in izdajatelj Dunajskega šaljivega lista „Kikeriki“ živi sedaj v zasobnej blaznici profesorja Leidesdorfa v Döblingu, kamor so ga priveli 7. t. m. zvečer. Nesrečnemu pisatelju prikazovali so se že dlje časa razni pojavi duševne bolezni, tako da zdravnikom ni preostajalo drugega, nego na duhu bolnega izročiti blaznici. Berg zapazivši svojo novo bivališče postal je hud in jezen ter vedno trdil, da je popolnem zdrav, da želi brzojaviti Taaffeju, svojemu pravnemu zastopniku in drugim osobam, naj ga oprosté neprijetnega položaja. Potem je zaspal in drugi dan 8. t. m. udal se je v svojo žalostno osodo ter igral s svojim paznikom „domino“.

* (Predpustne veselice v Stanislavu) Gotovo poznajo na vesoljnem svetu šegavega Kurenta in mu donajajo obile in raznovrstne darove. Povsod, a v vsakem kraju drugače, se veseli ljudje zabavajo in burke uganjajo. Tako so pri zadnji maskaradi v Stanislavu v Galiciji tamošnje narodne banke podružnice ravnatelja Wild-a razburjeni veseljaki mej veselico obkladali z obilimi gorkimi zaščnicami ter ga naposled prekopicnili skozi duri pod milo nebo. Dva stotnika 41. in 58. v Stanislavu bivajočih pešpolkov sta se pa minule dni s sabljami dvobojevala. Stotniku Z. je protivnik komolec desne roke tako razmesaril, da sedaj mora ponesrečenec iti v pokoj.

* (Gora se je pogreznila.) Iz Zemuna se piše: Nedavno pogreznila se je tukaj gora ter popolnem zasula hišo ribiča Dimitrijeviča. Na veliko srečo ni bilo mej nezgodo ljudij v hiši.

* (Napad v železničnem vozu.) 3. t. m. peljal se je nek mlad kupčijski potnik iz Barcelone v Valencijo. Kar na nekej postaji ustopijo trije rokovanjski možje v voz 2. razreda k mlademu potovalcu. Ko je brzovlak najhitreje drdral, urno nesrečnemu mladeniču zamaše usta, ga do čistega oropajo ter vsega prestrašenega in na pol mrtvega vržejo skozi vrata na železnični tir. Pozneje našel je paznik krvaveče truplo nesrečnega potnika ter ga pripeljal na bližnjo postajo. Zdravniki nimaajo veliko upanja, da bi ponesrečenec okrevljal. Zlodejec, kateri so si prisvojili preobilo dragocenega blaga, policija še ni zasledila.

* („Katekizem krvavcev“) Kakor se poroča iz Welsa, poslali so krvavci mnogim župnikom tamošnjega okraja v ogerskem, nemškem in latinskem jeziku tiskano knjigo, katere vsebina se protivi premnogim paragrafom kazenskega zakonika. Ta 800 strani obsežajoča knjiga ima naslov: „Katekizem krvavcev“. Izdatelja se imenuje nek Ivan Dvorzjak iz Pešte. Izdatelj in pošiljatelj prosi ob enem za 5 gld. oziroma za povrnitev knjige, če je kdo neče in razpisuje nadalje nagrado 1000 gl. za nasprotni dokaz v knjigi navedenih resnic.

* (Urednik — verski apostol.) Glavni urednik japonskega lista „Jizi Šimbo“ Fuku Sava priobčuje v svojem listu sijajen poziv svojim rojakom, v katerem jih opominja in pozivlja, ker je dovolil Mikado svojej državi popolno versko prostost, naj popustivši pogansko vero in obile malike trumoma prestopijo h kristijanskej veri „Ker smo vsprejeli“, utemeljuje verski apostol svoj poziv, „od kristjanov obleko, življenja razne načine, moralo, državno ustanovo, oliko itd. storimo še zadnji korak ter vsprejmimo od njih še njihovo — vero“. Fuku Sava je tudi trdno obljubil, da hoče dati svojim čitateljem lep vzgled, ter že prihodnje dni z vso svojo rodbino prestopil k — anglikanskej cerkvi.

* (Časnikarstvo v vzhodni Indiji.) V vzhodni Indiji izhaja sedaj 250 listov v raznih svojih mačih jezikih, katerih se tiska vkupe 150,000 pravi, dov. Prvi tak list čisto verske tendence

leta. S politiko bavijo se vzhodnoindijski listi še le od leta 1850.

(Morski lopovi.) V Šangaji izhajajoč list „Celestial Empire“ poroča, da so zadnjič morski lopovi po vodah mej Hai-Nanom in Tonkinom že toli drzovito ropali, da je kitajski poveljnik Hai-Nanski poslal 16 trgovskih ladij podobnih vojnih čolnov v Tonkinski zaliv. Morski lopovi pluli so v nastavljen past, napali z 12 svojimi ladjami navedene trgovske čolne, a bili popolnem tepeni. Skoro vse njihove ladje so Kitajci uničili, 300 lopov usmrtili in 30 ujeli. Lopovski načelnik Won-Ah-Fong, videč popolno svojo izgubo, razpršil se je z ladijo in moštvom vred z dinamitom v zrak.

(Zdravnik poskusil sam na sebi.) Gospod dr. med. Beyer v Ljubljani (Spodnja Avstrija) piše o svojem poskusu z lekarja R. Brandt a švicarskimi kroglicami (pilami): „Švicarske pile (dobé se v škatljah po 70 kr. v lekarnah), katere ste mi poslali za poskus, skušal sem sam na sebi in preveril se, da so jako dobre.“ (68—1)

Denašnji 32. številki „Slovenskega Naroda“ je priloženo vabilo na naročbo „Ljudske knjižnice“, katero izdaja J. Leonova tiskarna v Mariboru; čast. čitateljem našim toplo priporočamo to novo podjetje. (80)

Zahvala.

Vsem onim čast. gospodom iz Ljubljane, kateri so se udeležili tukajšnje veselice dne 1. februarja t. l., posebno pa četverdesetu gđ. Pribil, Pelan, Štancar in Dežman, kateri so s svojim ubranim petjem izdatno pripomogli k sijajni izvršitvi programa, izreka tu najiskrenejšo zahvalo odbor narodne čitalnice v Cerknici.

Javna zahvala.

Učiteljsko društvo v Ljubljani je za uboge šolarje na tukajšnji šoli več učenih pripomočkov darovati blagovolilo, za kar se izreka najiskrenejša zahvala.

Krajni šolski svet Malonedeljski,
dne 7. februarja 1885.

Načelnik: Božič.

Tuči:

9. februarja.

Pri **Klein**: Klein z Dunaja. — Brodman z Budimpešte. — Vilhar iz Prezda.
Pri **Waller**: Ohr, Gerstendorfer z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

7. februarja: Matevž Hodnik, mesarski hlapec, 40 let, Kravja dolina št. 26, za alkoholizem. Alvin Wildfähr, souflerka in gledalščica, 36 let, Emonska cesta št. 10, za jetiko. — Barbara Čušnova, šivilja, 74 let, Cesta v mestni log št. 4, za otrpnenjem možganov.

8. februarja: Pavla Jankar, delavčeva hči, 2 leti, Sv. Petra cesta št. 70, za davico. — Janez Zor, brzojavni oficijal, 53 let, Dunajska cesta št. 15, za jetiko.

9. februarja: Anton Mošek, zasebnik, 85 let, Poljske ulice št. 4, za udrtropom na možganih.

V deželnej bolnici:

6. februarja: Jurij Šurla, gostišč, 75 let, za starostjo.
7. februarja: Mha Mazi, delavec, 7 let, za plućnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	739.11 mm.	2.0° C	sl. vzh.	megla	0.90 mm.
	2. pop.	737.55 mm.	3.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.71 mm.	1.8° C	brezv.	o l.	dežja.
8. febr.	7. zjutraj	739.35 mm.	1.0° C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	739.88 mm.	5.0° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.51 mm.	1.6° C	sl. vzh.	obl.	
9. febr.	7. zjutraj	735.67 mm.	0.8° C	brezv.	obl.	
	2. pop.	732.15 mm.	3.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	730.97 mm.	0.0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 1.1°, — 2.5° in + 1.3°, za 1.5°, 2.9° in 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 40	kr.
Srebrna renta	84	—
Zlata renta	106	70
5% marcna renta	99	—
Akcijske narodne banke	866	—
Kreditne akcije	303	63
London	123	85
Napol	9	78
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	35
4% državne srečke iz l. 1874	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1861	100 gld	174
4% avstr. zlata renta, davka presta	106	20
Ogrska zlata renta 6%	97	95
5% papirna renta 5%	93	80
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemij obé avstr. 4% zlata zast. listi	122	75
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	111	75
Pr or obliq Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcijske anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	212	50

S tužnim srcem naznanjamo vsem znancem in sorodnikom, da je naš ljubjeni sinek

Teodor Ludovik Widmayer,

po kratkejši in mučnej bolezni v 7 letu svojega življenja v Gospoda zaspal. Pogreb boše jutri o 5 uri popoldne iz mrtvašnice na po opališče pri sv. Krištofu.

Žalujoči starši:

(82) Marija in Ludovik Widmayer.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 stranj. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa. glav. bolu, otrpnenih udih, skuže nem. žolodca, jetrnih in obisnih bolzhit; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škathami 1 gld. 5 kr. — Razpošilja se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski
à 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hripavost, vrtogol, prsne in pučne bolečine. Korist. ejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročja z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—4)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

J. HEINDL-ov cerkveni umeteljni zavod,

DUNAJ. STEFANSPLATZ Nr. 7 (v knežje-nadškofijske palači),

priporoča se za točno in vesno preskrbovanje

cerkvenih paramentov,

kakor: ornato, pluvijalov, mašnih obdel, zastav (za cerkve, šole in društva), nebesov (baldahinov) itd.

Prenašanja, poprave in montiranje paramentov svojega dela se po ceni zaračuni. Na zahtevanje razpošilja kataloge križevih potov, jastec, božjih grobov, cerkvenih zastav, zastav in fr nko. (60—3)

Dr. Schmidt-ovi uspešni

prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti no opetovane rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepkov in z rožnim diletem za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti.

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, isch. di. bolečinam v križi in brbrenem mozgu, božjasti, otrpnenju, slabljenju in polucijam. Na datie se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: prostonu in vganju, obpnelosti mišic, trzanju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolu in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le z vnanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

Prava marzeilska galerta

je najgotovnejše, najhitrejšo in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in jamci se za najboljši uspeh; dobiva se pri (30—8)

A. HARTMANN-u,

v Ljubljani, Tavčarjeva palača.

V Švico, Francijo, Belgijo, Ameriko in Anglijo najceneje

via Innsbruck-Ariska železnica.

Ljublj. vozni listov (kart) za železnice in parnike. Vsa pojasnila o potovanju po avstrijskih in inozemskih deželah daje zast. nj. 800—9)

KAROL HUNOLD,

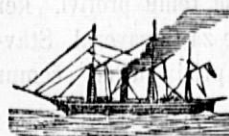
Innsbruck, Ederstrasse 13.

Mejnarodna prometna pisarna.

!Kava po ceni!

V. SAULIG, Trst, Via Carradori št. 3.

Mocca, pristro arabska	1 kilo gld. 1.70.
Mendo, izvrsna	1 „ „ 1.80.
Ceylon Perl, iako fina	1 „ „ 1.70.
Ceylon Plantat., fina	1 „ „ 1.60.
Java zlata, fina	1 „ „ 1.50.
Santos, fina	1 „ „ 1.20.
Kio, fina	1 „ „ 1.15.
Čaj od 2 do 12 gld. kilo v poštah zavitkih po 4 3/4 kilo voznine in carine prosto.	(52—5)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okoli 15. dne marea 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (20—15)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Aut. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Spričevalo.

Podpisani potrjujejo s tem, da so po natančni preiskavi našli, da je cigaretni papir „LE HOUBLON“ iz francoske tovarne za cigarete in papir gospodov Cawey & Henry v Parizu izvrstne kakovosti, popolnem brez tujih sestavin, zlasti pa zdravju škodljivih snovij.

Dunaj, v 24. dan maja 1884.

Dr. J. J. Pohl,

red. jav. prof. kem. tehnologije na c. kr. tehnični visokej šoli.

Dr. E. Ludwi,

c. kr. red. profesor medicinske kemije na Dunajskem vseu. lišči.

Dr. E. Lippmann,

izred. profesor kemije na Dunajskem vseu. lišči.

(Pristnost teh podpisov potrdil je dr. J. Homann, c. kr. notar na Dunaji. Zgornje spričevalo je potrjeno in podpisano od c. kr. ministerstva vnanjih zadev in francoskega poslanstva na Dunaji v 28. dan maja 1884.) (297—8)

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nemale to pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spojinjega dela telesa, prehajajo mrzlico, bolezn na koži, v možganih in zenske bolezni; čistijo kri in lahko odpravijo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper.

telesno sapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladi korjaje, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane s jako častnim pismom dvornega svetnika Pihja.

Jedna škatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem škatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (68—11)

Philipp Neustein

Svarjenje! Vsa škatljica, ki nima firme: Apotheke zum heiligen Leopold in na zadnji strani naše versice je znamenje, je ponarejen, ter av rimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplunega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizebethinih pil, te imajo na zavitku ter navodila za rabo poleg stojeci podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse. Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franco jeden zavitek.